

Dissabte després de Cendra

Text de l'Evangeli (Lc 5,27-32): En aquell temps, Jesús va sortir i veié un publicà que es deia Leví, assegut al lloc de recaptació d'impostos, i li digué: «Segueix-me». Ell ho deixà tot, s'aixecà i es posà a seguir-lo. Després Leví va preparar un gran banquet en honor de Jesús a casa seva, i molts publicans i altra gent eren a taula amb ells. Els fariseus i els seus mestres de la Llei ho retreien als deixebles de Jesús i els deien: «Per què menges i beves amb els publicans i els pecadors?». Jesús els respongué: «El metge, no el necessiten els qui estan sans, sinó els qui estan malalts. No he vingut a cridar els justos a convertir-se, sinó els pecadors».

«No he vingut a cridar els justos a convertir-se, sinó els pecadors»

Mn. Joan Carles MONTSERRAT i Pulido
(Cerdanyola del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui veiem com avança la Quaresma i la intensitat de la conversió a la qual el Senyor ens crida. La figura de l'apòstol i evangelista Mateu és molt representativa dels qui podem arribar a pensar que, per causa del nostre historial, o pels pecats personals o situacions complicades, és difícil que el Senyor es fixi en nosaltres per a col·laborar amb Ell.

Doncs bé, Jesucrist, per a treure'ns tot dubte ens posa com a primer evangelista el cobrador d'impostos Leví, a qui li diu sense més: «Segueix-me» (Lc 5,27). Amb ell fa exactament el contrari del que una mentalitat “benpensant” i “assenyada” podria considerar. Si avui volem aparentar ser “políticament correctes”, Leví —en canvi— venia d'un món on gaudia del rebuig de tots el seus compatriotes, ja que se'l considerava, només pel fet de ser publicà, col·laboracionista dels romans i, possiblement, defraudador per les “comissions”, el qui escanyava els pobres per a cobrar-los els impostos, en fi, un pecador públic.

Als qui es consideraven perfectes, no els podia passar pel cap que Jesús no només no els cridés a seguir-lo, sinó ni tan sols a seure a la mateixa taula.

Però amb aquesta actitud d'escollir-lo, Nostre Senyor Jesucrist ens diu que més aviat és d'aquest tipus de gent de qui li agrada servir-se per expandir el seu Regne; ha escollit els malalts, els pecadors, els qui no es creuen justos: «Per a confondre els forts, ha escollit els qui són febles als ulls del món» (1Co 1,27). Són aquests els qui necessiten el metge, i sobretot, entendran que els altres també el necessitin.

Hem de fugir, doncs, de pensar que Déu vol expedients nets i immaculats per a servir-lo. Aquest expedient només el va preparar per la Nostra Mare. Però per a nosaltres, subjectes de la salvació de Déu i protagonistes de la Quaresma, Déu vol un cor contrit i humiliat. Precisament, «Déu t'ha fet dèbil per a donar-te el seu propi poder» (Sant Agustí). Aquest és el tipus de gent que, com diu el salmista, Déu no menysprea.